

בש"פ 5056/22 - מרווה גנדור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5056/22

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מרווה גנדור

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופטת י' קראי-גירון) בעמ"ת
20.8.2022 33472-07-22

בשם המבקשת: עו"ד ורדה לב

החלטה

לפני בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת י' קראי-גירון) מיום 20.8.2022 בעמ"ת 33472-07-22, בה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בחיפה (השופט ש' בנג'ו) מיום 17.7.2022 במ"ת 22301-07-22 אשר הורה על שחרור המבקשת ל"מעצר בית" מלא.

1. ביום 12.7.2022 הוגש כתב אישום נגד המבקשת ונגד אישה נוספת עמה יש לה היכרות מוקדמת (השתיים יכוננו יחד להלן: הנאשמות), המייחס להן עבירות של התפרצות למקום מגורים, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, תקיפה כדי לגנוב בצוותא וגניבה בצוותא. על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.7.2022 תקפו הנאשמות את המתלוננת וגרמו לה לחבלות של ממש, ולאחר מכן פרצו לדירתה וגנבו ממנה חפצים רבים. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרן של הנאשמות עד תום ההליכים נגדן. נטען בין היתר כי מעשיהן מלמדים בבירור על המסוכנות הרבה הנשקפת מהן אשר אין בחלופת מעצר כדי לאיינה.

עמוד 1

2. ביום 17.7.2022 ניתנה החלטת בית משפט השלום בבקשה. בית המשפט ציין כי מדובר באירוע שלא ניתן להפריז בחומרתו, במסגרתו חברו הנאשמות ותקפו באופן אגרסיבי ואלים את המתלוננת לאחר שהזמינו אותה לבילוי כשבפועל כוונתן הייתה להתעמת עמה בשל חוב כספי. הואיל ובאי-כוחן של הנאשמות הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה בית המשפט לא עמד בפירוט על מכלול הראיות, אולם ציין כי חומר הראיות, הכולל גם תיעוד מצולם של אירוע התקיפה וצילומים מדירת המתלוננת, מגבש תשתית ראייתית מוצקה לאירועים. בית המשפט הוסיף כי חברתן של הנאשמות הן במעשה התקיפה והן במעשה ההתפרצות והגניבה, תכנון המעשים, הביצוע המשותף של האירועים, התעוזה הרבה שהן הפגינו והאלימות הקשה כלפי המתלוננת, מעידים על רף מסוכנות ומסוגלות עבריינית גבוהה מצד השתיים. על רקע זה נקבע כי קיימת עילת מעצר ברף גבוה.

3. בבוחנו את חלופת המעצר קבע בית המשפט כי אמנם מדובר באירוע אלים וחמור למדי, המצדיק על דרך הכלל מעצר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, מדובר בשתי נשים שתנאי המעצר קשים עליהן ולכל אחת מהן נסיבות בריאותיות ואישיות. בנוגע למבקשת צוין כי היא סובלת מבעיות בריאותיות ונפשיות, והיא נעדרת עבר פלילי. כמו כן, המסוכנות הרבה שהופגנה על ידי המבקשת היא נקודתית וניתנת לניטרול על ידי מערך פיקוח אנושי הולם וערבויות. בית המשפט ציין כי המפקחות המוצעות נחקרו ארוכות, והוא התרשם כי הן ברות סמכות ויכולות להציב גבולות לנאשמות. בשום לב לכך, כמו גם למצבן של הנאשמות ונסיבותיהן, למסוכנות הנקודתית-אישית ולמשך הזמן הרב שלוקח לשירות המבחן להכין תסקיר; בית המשפט לא שוכנע כי יש צורך בהפנייתן לשירות המבחן. נוכח כל האמור נקבע כי המבקשת תשהה במעצר בית מלא בפיקוח אמה ואחותה, וכך גם הנאשמת הנוספת.

4. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, וביום 20.7.2022 הערר התקבל. נקבע כי בית משפט השלום שגה בקבעו כי אין צורך להמתין לתסקיר שירות המבחן טרם שחרורן של הנאשמות לחלופת מעצר. בית משפט השלום לא נתן משקל מספק לנסיבות ביצוע העבירות, לחומרת האישומים, לדרגת האלימות והחומרה המיוחדת לנאשמות בביצוע העבירות ולמסוכנות הנשקפת מהן. במצב דברים זה, והגם שאכן מדובר בנאשמות בעלות נסיבות מיוחדות, ראוי, טרם שחרורן לחלופת מעצר, לבחון את החלופה בחינה מקצועית ומקיפה על ידי שירות המבחן. בית המשפט המחוזי הוסיף כי לא שוכנע כי מסקנת בית משפט השלום, לפיה מדובר בסכסוך כספי נקודתי בין הנאשמות למתלוננת, תואמת את כלל החומר המצוי בתיק המרמז על קיומם של גורמים נוספים לסכסוך זולת החוב הכספי. על כן גם לעניין זה יש להסתייע בשירות המבחן, וזאת בפרט בשום לב לכך שחלופת המעצר שנקבעה אינה רחוקה כלל מביתה של המתלוננת והדבר מהווה סיכון ממשי כלפיה. בית המשפט הוסיף כי גם לא נערכה בדיקה מספקת של המפקחים, וגם בהקשר זה ראוי להסתייע בשירות המבחן. נוכח כל האמור הורה בית המשפט כי הנאשמות יוותרו במעצר עד לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינן, אשר יבחן את כלל הנסיבות ויחווה דעתו האם קיימת חלופת מעצר ראויה וזאת בתוך 21 יום.

5. מכאן הבקשה שלפני, בה הדגישה המבקשת את נסיבותיה האישיות המצדיקות לגישה את קבלת הבקשה ואת שחרורה בתנאים שקבע בית משפט השלום. עוד הלינה המבקשת על הנמקותיו של בית המשפט המחוזי וטענה בין היתר כי נסיבותיה האישיות מהוות גורם מרתיע המפחית את מסוכנותה; כי הקביעה שלא נעשתה בדיקה מספקת של המפקחים אינה מנומקת; כי הקביעה לפיה יתכן שגורמים נוספים גרמו להתלקחות הסכסוך זולת קיומו של החוב הכספי אינה רלוונטית למבקשת ומכל מקום אינה מצדיקה הגשת תסקיר; כי היה מקום להבחין בין חלקן של כל אחת מהנאשמות באירוע; כי אישה נוספת שלקחה חלק באירוע שוחררה מבלי שהוגש נגדה כתב אישום ויש להתחשב בשיקולי שוויון בהקשר זה; כי מצבה הרפואי של המבקשת אינו יכול לקבל מענה הולם במעצר; וכי היה מקום להתחשב גם במשפחתה וילדיה הקטינים. לעמדת המבקשת, הבקשה בעלת חשיבות משפטית וציבורית כללית גבוהה, שכן היא

מעוררת שאלה עקרונית בדבר ההידרשות לתסקירי שירות מבחן גם במקרים בהם הדבר אינו נחוץ לשם שחרור הנאשם לחלופה מתאימה. כמו כן, נגרם למבקשת עיוות דין הנובע ממעצרה ללא הכרח.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערר תינתן במקרים חריגים בלבד שהם בעלי חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או בהתקיים נסיבות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 2345/22 מדאגמה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.4.2022); בש"פ 6347/21 מדינת ישראל נ' בובליל, פסקה 4 (20.9.2021)). מקרה זה אינו בא בגדרם של המקרים המצדיקים מתן רשות ערר.

7. אין חולק כי בית המשפט רשאי להידרש לשאלת שחרורו של נאשם לחלופת מעצר גם מבלי שניתן תסקיר בעניינו (בש"פ 1454/18 מור נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (22.2.2018); בש"פ 2762/05 מזגאונקר נ' מדינת ישראל (24.3.2005)). עם זאת, אין כל פסול בכך שבית המשפט המחוזי נקט זהירות יתר ועובר לשחרור המבקשת ביקש לעמוד מקרוב על המסוכנות הנשקפת ממנה ועל חלופת המעצר המוצעת, ולקבל תמונה רחבה יותר על אודותיה, באמצעות עמדה מקצועית של שירות המבחן (בש"פ 7165/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (22.10.2020); ראו גם: בש"פ 5850/21 מיר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.9.2021)). לא למותר לציין כי עצם העובדה שבית המשפט המחוזי הגיע לתוצאה שונה מזו של בית משפט השלום, אינה מצדיקה כשלעצמה מתן רשות ערר (בש"פ 5493/21 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.8.2021); בש"פ 1489/20 בן נעים נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.2.2020)).

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ח בתמוז התשפ"ב (27.7.2022).

ש ו פ ט